

CỌP BA CẰNG

Từ lò rèn thằng Tư , ông chín Tiều “ thả bộ “ ngang qua tiệm hớt tóc của thầy Hai Hùm ...
Tiệm vắng khách , Hai Hùm ngồi ... cạy móng cẳng , lâu lâu đưa lên mũi ... ngửi (!) một cách say mê ... lâu lâu còn ho khèn khẹt , phung nước miếng phèo phèo ... Thấy ông Chín đến , Hai Hùm đơn đả , mời mọc như mọi khi :

- Ông Chín !... Hớt tóc hả ? Ông hớt ... trễ lú 7 ngày rồi nhen ?

- Nhớ kỹ quá mày ...

- Từ xưa xưa tới giờ , tui hông quên thứ gì , nhớ ráo ...

Ông Chín còn cảm thấy ... nực nực vì thằng Tư ham ...nói dóc , bèn hỏi khó :

- Vậy mày có nhớ là tại sao Tía mày đặt tên cho mày là Hùm ?

- Là tại vì tui đi bắt cọp ...

- ?!... Dóc mày !

- Đây , tui còn nhớ , tui kể lai lịch cho ông nghe

...

- Ê... tao nói chơi , mày kể thiệt hả ?

- Nói chơi cũng kể , mà tui kể thiệt ... Lúc tui 5 tuổi là đã đi săn cọp rồi !

- Thôi mày ... Khổ lắm mà ... Tao đã mệt thằng Ba Phi , giờ tới mày ...

- Ông hông tin ? Tui kể rồi ông tin , quê quán tui đâu phải ở đây , tui ở miệt rừng già . Ông Nội tui săn cọp lấy da bán cho dân buôn , còn móng , răng , Ba tui bán riêng ... Muốn cho cháu nổi nghiệp , nên ông Nội công tui theo ...

- Trời ! Đi săn cọp còn công thằng nhãi trên lưng ?! Chuyện ... lạ ...

Hai Hùm không thềm để ý , nói tiếp :

- Công tui như mấy người Thượng công con , có 1 lần gặp con cọp quá lớn , còn có 3 cẳng !!!

- Cọp Ba Cẳng ??? ... Thôi đi mày !!!

- Cẳng sau bị mất tới nhượng , nó dữ hơn chằng tinh , ngồi trên lưng ông Nội mà hồn vía tui bay lên mây , con mắt đứng tròn ... Ông tui rút xà gạt thủ thế , tui cũng rút cây chia 1 răng cầm tay , ông trụ bộ thủ thế , con cọp há cái họng “ trăm tám “ !

- Họng trăm tám là họng thế nào ?

- Là há banh tát hoá như hà mã ! Ý là nó khoe bộ nanh ...

- Ông Nội mày ... liền công mày bỏ chạy bắn khói ?

- Hông dám chạy đâu ! Ông đứng im , con cọp trụ hai cẳng trước , nó vội xoay mình , rồi ... tạt 1 cẳng sau bay xốt trên đầu . Sức mạnh của cái tạt đó , làm nón của tui bay mất , gió cuộn nghiêng cây , đá nhỏ lí tí bay tứ tán rất mật , cây rung ào ào , lá rụng ... phủ kín ông tui với tui ! Phủ kín mít hông thấy mặt trời luôn !

- Cây gì mà lá ... bỏ quá vậy ta ?!

- Cây rừng !!! Từ chỗ đứng , con cọp phóng thẳng vô đồng lá , Ông nội tui , đập cẳng bay xà mặt đất thoát ra , bây giờ con cọp bay vô đồng lá , thế chỗ ...

- Thật ly kỳ ?!!

- Vì đồng lá quá lớn , hông biết con cọp nằm hướng nào , nên ông tui công tui bay ra sau cục đá ngồi núp ... phòng hờ , hai Ông cháu ngồi canh từ sáng tới trưa , từ trưa tới chiều mà hông thấy động tịnh gì !...

- Coi chừng con cọp ngồi yên thủ thế đâu đó trong đồng lá nghen ...



- Ông tui cũng nghĩ như vậy , nên không dám quay lưng bỏ đi ...
- Nếu quay lưng , ông cộp đằng sau bay chụp tới là mây với ông mây không còn ! Tao rành chuyện này quá mà ...
- Bởi vậy , hai Ông cháu ngồi đợi như vậy suốt ...1 tuần lễ (!?)
- Chà ...Chà ... (!?)
- Đến ngày thứ 8 , nghe có mùi thúí bay phảng phất ...
- Thôi rồi , chắc mây ... ị bậy đâu đó ??
- Hồng phải ! Cái thúí phát ra từ đồng lá .
- Hay con cộp đã chết ?
- Tới đây , ông Chín bắt đầu mê chuyện rồi nhen . Hai Hùm kể vanh vách :
- Đúng vậy ! Ông tui bẻ nhánh cây dài , đứng xa xa khều đồng lá , lộ ra con cộp chết ngắc ...
- Ủa !!! Sao nó chết mây Hùm ???
- Khi tới gần mới biết , nó chết , là do cây chia 1 răng của tui ...
- ?!... Vừa thôi mây !!!
- Cây chia đâm từ họng xia thẳng ra đuôi ...
- ???!!! Được rồi mây ...
- Ông hồng hiểu ?? Lúc Ông cộp tui bay thoát ra khỏi đồng lá , đồng thời con cộp bay vô , trên đà bay ra , tui ... tranh thủ phóng chia vô họng nó ... (!?)
- Quá đã !!! Mây nói y như trong kinh !
- Vậy tui hỏi Ông : Nếu không , tại sao cây chia tui dính họng nó ???
- Ờ ... Thì mây giỏi quá , tao đành phải bái mây ... Ê ...!!! Mây giỏi quá , sao mây không nổi nghiệp Ông Nội , mà đi làm thợ hớt tóc ?! Mây nói dóc quá , lại đi nói dóc tới tao , chắc mây có sách của Ba Phi ??! Thôi hớt tóc kiếm ăn được rồi con ...
- Trời !!! Tui kể chưa hết mà ...
- ...?...
- Biết tui là người giết mẹ nó , nên bày cộp con đó ... bèn tìm tui trả thù !!!
- Hà ??? Mây nói gì ??? TRẢ THÙ ?!!
- Đó là mối thù “ Bất cộng đày thiên “ , thù hồng chịu nổi , nợ phải trả , oán phải đền , minh bạch rõ ràng ...Sợ quá , tui mới bỏ xứ , “ ra đi từ đạo ấy “ ...
- Đúng là lèo mép ...
- Cũng bởi vì rằng thì là do đó , nên bây giờ , lâu lâu , xóm mình có con cộp về đầu vằm , gằm thét in ỏi , ông thầy hôn ?
- Ý mây muốn nói là nó ... tìm mây ?
- Chớ hồng lẽ nó... tìm Ông ???
- Ý ... Bậy bạ mây , nói vậy ... hồng nên thuốc đầu con .
- Bởi sợ nó quá nên tui tới đây , đâu dám đi đâu ... Cũng hồng dám làm động tới móng tay , sợ khua tay khua cẳng nó nghe . Chỉ hớt tóc bậy bạ sống qua ngày ...
- Nhưng mây nhậu như cái “ cối “ , nợ tao cả tháng chưa trả hết , vậy còn nói “ thích đủ thứ “ . Ê , mây thích cái gì nói tao nghe thử ??
- Tui thích : An mạn , uống đậm ...
- ...??!...
- Vác nhẹ , đi chậm , e gió , kỵ mù sương , nắng nghỉ , mưa ngủ , mát trời đi chơi ... (!!??)
- Vậy mây là thằng làm biếng bậc ... thầy ! Dạ , dạ... kính Thầy ! Thầy Hai Hùm !!!
- Cảm ơn Ông ... Dạ hồng dám ... hồng dám ... He he he ...

CÓC CHỦ